

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201586
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919201586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a služieb pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava - Staré Mesto, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXXX/XX, právne zastúpený JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 6.820,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10Csp/47/2019-61 zo dňa 14.01.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.820,71 Eur s príslušenstvom titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru (výrok I.). Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 01.12.2015 uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.), predmetom ktorej bolo poskytnutie žalovanému ako spotrebiteľovi úver vo výške 7.000,00 Eur s fixnou úrokovou sadzbou 8,9 % p.a., s počtom splátok 36, štandardným súborom poistenia 4,99 %. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 233,36 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 0,0 Eur, RPMN 9,27 % , odplata 8,90 %, celková čiastka k zaplateniu 8.001,72 Eur, priemerná RPMN 10,09 %, splatnosť 15. deň v mesiac, termín konečnej splatnosti 15.01.2019. Podľa bodu 2.1. časti 3. úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Z úverového účtu žalovaného bolo zistené, že tento uhradil poslednú splátku dňa 20. mája 2016. Nasledujúce splátky splatné dňa 15.06.2016, 15.07.2016, 15.08.2016 a 15.09.2016 neuhradil a neuhradil ani nasledujúce splátky. Z uvedeného dôvodu pristúpil veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 12.09.2016, ktoré oznámenie prevzala dňa 19.10.2016 stará matka žalovaného. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 04. októbru 2016 a stanovil výšku dlžnej sumy na 6.820,71 Eur tvoriacu istinu 6.511,41 Eur, dlžné úroky, poplatok a poistné 254,26 Eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 55,04 Eur. Z výpisu z francúzskeho obchodného registra mal súd prvej

inštancie za preukázané, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia so žalobcom. S poukazom na uvedené okresný súd v súdnej veci konštatoval, že bolo nesporné, že sporové strany vstúpili do spotrebiteľského právneho vzťahu na základe úverovej zmluvy, ktorá sa spravuje príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákonom č. 120/2010 Z. z. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu vyhlásil z dôvodu porušenia zmluvných podmienok mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04. októbru 2016 (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ani to, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 20.05.2016. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného k 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, ani ho platne zabezpečiť. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého dochádza k nemožnosti priznať právo veriteľovi súdnym rozhodnutím. Vzhľadom k tomu, že žalovaný mal v spore postavenie spotrebiteľa, okresný súd v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka ex offo prihladol na premlčanie uplatnenej pohľadávky. Bližšie k tomu uviedol, že z predžalobnej upomienky nevyplýva, že k zosplateniu došlo pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky. Avšak je zrejmé, že k zosplateniu mohol právny predchodca žalobcu pristúpiť až po uplynutí trojmesačnej lehoty od splatnosti omeškanej splátky (v tomto prípade sa jedná o splátku splatnú 15.06.2016). Trojmesačná lehota na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti uplynula 15.09.2016 a do splatnosti najbližšej splátky mal potom právny predchodca žalobcu možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, čo aj dňa 04. októbra 2016 urobil. Premlčacia lehota začala plynúť nie od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ale od splatnosti splátky splatnej 15.06.2016, t.j. od 16.06.2016 a uplynula dňa 16.06.2019. Aj v prípade, ak by súd za poslednú splátku, pre ktorú mohol právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, považoval splátku splatnú 15.09.2016 (splatnú bezprostredne pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti), nárok by už bol tiež premlčaný, nakoľko premlčacia lehota by začala plynúť dňa 16.09.2016 a uplynula by dňa 16.09.2019. Keďže žaloba žalobcov bola podaná na súd dňa 26.09.2019, nárok sa premlčal v zákonom trojročnej premlčacej lehote, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. Na podporu správnosti svojich záverov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 v obdobnej veci (totožný žalobca ako v súdnej veci). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď žalovanému ako úspešnej strane nárok na náhradu trov konania nepriznal, hoci vo veci mal plný úspech. Žalovaný si však žiadne trovy neuplatňoval, ani z obsahu spisu mu tieto nevyplývali.

2. Proti uvedenému rozsudku žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Súdu prvej inštancie vytýkal, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. V bližších podrobnostiach v prvom rade poukázal na to, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnutý úver, svoju povinnosť si však riadne a včas neplnil. Doposiaľ zaplatil len časť dlžnej sumy, a to sumu 884,62 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 04. októbra 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. S poukazom na uvedené predstavoval dlh žalovaného voči žalobcovi ku dňu zúčtovania do právneho vymáhania, to znamená k 04.10.2016, sumu v celkovej výške 6.820,71 Eur, ktorú žalobca bližšie špecifikoval. Pokiaľ okresný súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania jeho nároku, jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. S poukazom na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, a síce § 53 ods. 9 a § 565 odvolateľ vyslovil presvedčenie, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mal veriteľ právo zosplatiť úver. Konkrétne konajúci súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozorňoval žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu tak súd nemohol mať preukázané, že došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15.06.2016 a že od tohto dátumu by mohla plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 15.06.2016, je potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žaloba bola doručená na okresný súd dňa 26.09.2019, t.j. v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15.10.2016. S poukazom k uvedeným skutočnostiam mal súd prvej inštancie správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu 5.796,43 Eur s príslušenstvom predstavujúci istinu splatnú po 15.10.2016

spolu s príslušenstvom. Zo zhora uvádzaných dôvodov žalobca odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Po vyhlásení rozsudku došlo dňa 12.03.2020 na súd prvej inštancie podanie Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľa, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, ktorým sa navrhlo pribrať do konania na strane žalovaného v zmysle ustanovenia § 95 ods. 1 CSP. Žalovaný sa po doručení výzvy okresného súdu k návrhu na pribratie do konania nevyjadril. Vzhľadom k tomu, že návrh na pribratie do konania podal tretí subjekt, ktorý nedisponoval súhlasom strany sporu, ktorú má v spore chrániť, bol odvolací súd toho názoru, aj s ohľadom na štádium, v akom sa spor aktuálne v čase podania Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľa nachádzal, že pribratie tohto subjektu nie je v súdnej veci potrebné na ochranu práv žalovaného (ktorý si navyše ustanovil medzičasom zástupcu - viď ďalej), a preto o tomto podaní nerozhodol. Po vyhlásení rozsudku došlo na okresný súd ešte jedno podanie, ktorým Advokátska kancelária JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o. oznámila prevzatie zastúpenia žalovaného, na základe čoho jej okresný súd doručil rozsudok okresného súdu, ako aj odvolanie žalobcu s výzvou na vyjadrenie sa. Zároveň právnenému zástupcovi žalovaného bolo oznámené, že pokiaľ tento po vyhlásení rozsudku podal odpor (viď č.l. 86 spisu), toto podanie považuje za neúčinné.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP, a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.2. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vo výroku vo veci samej vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

7. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

8. Žalobca vo svojom odvolaní uvádza odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, a síce, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide

o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

11. Podstatou odvolacích dôvodov formulovaných žalobcom je tvrdenie o nesprávnom právnom posúdení premlčania celého dlhu žalovaného (z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu). K predmetnému odvolací súd poznamenáva, že v prípade, ak súd dospeje k záveru o premlčaní celého dlhu, nemôže žalobcovi uplatnený nárok priznať a pre takýto prípad je už nadbytočne zaoberať sa ďalšími účastníkmi formulovanými námietkami. Práve o takúto situáciu v preskúmvanej veci išlo.

12. K otázke premlčania dlhu, ak ide o plnenie v splátkach zo spotrebiteľskej zmluvy odvolací súd najskôr uvádza nasledovné:

13. Podľa § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15.1. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15.2. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť, možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Keďže v danom prípade zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s.) a žalovanou dňa 01.12.2015 je spotrebiteľskou zmluvou, spravuje sa - pokiaľ ide o zosplatnenie úveru a premlčanie ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

19. Dlžník je v zásade povinný plniť celý dlh jednorazovo, dohodou dlžníka a veriteľa alebo rozhodnutím súdu môže byť založené i plnenie dlhu v splátkach. Pri plnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, keďže jednak je stanovená doba plnenia (splatnosti) jednotlivých splátok a súčasne je určená i splatnosť celej pohľadávky určená poslednou splátkou. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok, stráca výhodu

splátok za predpokladu, že veriteľ požiada o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Ustanovenie § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, a to od 01. 11. 2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z.z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (viď § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatených splátok.

20. V nadväznosti na uvedenú zákonnú úpravu a zistený skutkový stav sa odvolací súd stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v danom prípade premlčacia lehota začala plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 15.06.2016, t.j. od 16.06.2016 a uplynula dňa 16.06.2019. V preskúmvanej veci splatnosť splátky podľa zmluvy o splátkovom úvere bola stanovená na 15. deň v tom-ktorom mesiaci (č.l. 10 spisu). Keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo k 04.10.2016 (č.l. 16 spisu), najskoršia splátka, pre nezaplatenie ktorej bola pre veriteľa stanovená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, je tá, ktorá bola splatná práve dňa 15.06.2016. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže totiž dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného vyplýva, že tá splátka, pre ktorú mohol najskôr veriteľ využiť právo na zosplatenie dlhu, bola tá, od ktorej splatnosti uplynula doba troch mesiacov. Súčasne musí byť splnená podmienka upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva. Práve nesplnenie uvedenej podmienky žalobca vo svojej odvolacej argumentácii pochybnil, majúci za to, že z vykonaného dokazovania nebola preukázaná. V súvislosti s uvedeným odvolací súd najskôr uvádza, že žalobca si na základe podanej žaloby uplatnil svoje právo „titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorý zosplatnil“. Po tom, ako obdržal oznámenie okresného súdu zo dňa 04.10.2019, že prichádza do úvahy aplikácia § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2019, v reakcii na uvedené uviedol, že „...dňa 04. októbra 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. 05. októbra 2016 mohol žalobca svoje právo vykonať prvý raz. Žalobu podal dňa 26.09.2019, t.j. v zákonom stanovenej premlčacej lehote...“; po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorý správne vychádzajúc z mimoriadnej splatnosti úveru premlčaciu lehotu počítal od splatnosti poslednej splátky, začal žalobca v odvolaní tvrdiť, že „...neboli splnené všetky podmienky pre zosplatenie úveru...“. Tieto tvrdenia/odvolaciu argumentáciu však odvolací súd považuje za účelovú, v konečnom dôsledku s ohľadom na priebeh sporu protirečivú. Pokiaľ totiž sám žalobca nemal za to, že boli splnené podmienky pre zosplatenie úveru, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo žalovanému adresoval oznámenie o zosplatení úveru s dátumom 04. októbra 2016. Ak teda zákonné podmienky pre zosplatenie úveru neboli splnené, k takémuto právnomu úkonu žalobca nemohol vôbec pristúpiť. V žalobe však tvrdil niečo iné, a síce, že pre nepĺnenie povinnosti žalovaného a v zmysle úverovej zmluvy a jej podmienok, došlo k riadnemu zosplateniu úveru, a preto je jeho nárok opodstatnený. Ak teraz aktuálne tvrdí, že podmienky pre zosplatenie úveru neboli splnené a premlčaciu lehotu je potrebné už odvíjať od jednotlivých splátok (teda nie ani od mimoriadnej splatnosti úveru), odvolací súd uvedené tvrdenia vyhodnotil ako účelové a nemajúce oporu v zistenom skutkovom stave. Žalovaný počas priebehu celého sporu nenamietal, že by žalobcove tvrdenia o nesplácaní jednotlivých splátok, o výzvach a mimoriadnom zosplatení dlhu boli nepravdivé. Na základe uvedených úvah preto odvolací súd dospel k záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo tak, ako to uviedol súd prvej inštancie a sám žalobca v podanej žalobe, t.j. k 04. októbru 2016, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.06.2016.

21. Žaloba bola v danom prípade podaná dňa 26.09.2019, aj podľa názoru odvolacieho súdu, už po uplynutí premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 16.09.2019. Správne tiež okresný súd poznamenal, že aj v prípade, ak by súd posudzoval splatnosť celého záväzku od splátky najbližšej k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. k 15.09.2016, aj tak by bol celý nárok žalobcu premlčaný.

22. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)